

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Όσιου Έφραϊμ τοῦ Σύρου

Προσελθετε υιοι φωτός, ακούσατε την μακαρίαν και ευλογημένην φωνήν του Σωτήρος, ἥτις λέγει πρὸς ἡμᾶς. Δεῦτε οἱ ευλογημένοι του Πατρός μου κληρονομήσατε την βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Προσέξατε, ἀδελφοί μου, νὰ μὴ στερηθῆ κανεὶς αὐτήν την μακαρίαν κληρονομίαν, διότι ἐπλησίασεν ἤδη. Φῶς ἐκ Φωτός κατέβη ὁ Χριστός πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀφοῦ ἐφώτισεν ἡμᾶς, ἔφερεν ἡμᾶς εἰς τὸ φῶς. Κατέβη εἰς ἡμᾶς, καὶ ἔγεινεν ὡς ἡμεῖς, διὰ νὰ κάμῃ ἡμᾶς ὁμοίους του. Κατέβη ὁ ἀθάνατος πρὸς τοὺς θνητούς, καὶ ἀφοῦ ἔκαμεν αὐτοὺς ἀθάνατους, ἀνέβη πάλιν πρὸς τὸν Πατέρα του. Τώρα ἔρχεται μετὰ δόξης του εὐλογημένου Πατρός διὰ νὰ κρίνη ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἡ ὁδὸς μας εἶναι πλήρης φωτός καὶ δόξης, διὰ νὰ βαδίσωμεν ἐν φωτὶ εἰς τὸν Πατέρα. Δεῦτε, ἀγαπητοί μου, ἄς βαδίσωμεν εἰς τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος, διὰ νὰ φθάσωμεν μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν βασιλείαν του. Ἄς λάβωμεν τροφᾶς καὶ ἔλαιον εἰς τὰ ἀγγεῖα ἡμῶν, διότι δὲν εἶναι ὀλίγον τὸ μῆκος ἐκείνης τῆς ὁδοῦ. Ἄς περιζώσωμεν τὰς ὀσφύς ἡμῶν ἐν εἰλικρινείᾳ καὶ ἀληθείᾳ, ὡς ἄνθρωποι καὶ δοῦλοι γνήσιοι προσμένοντες τὸν Δεσπότην ἡμῶν. Ἄς ἀνάψωμεν τὰς λαμπάδας ἡμῶν, καὶ γενναίως ἄς ἀγρυπνήσωμεν, διότι προσμένομεν νὰ ὑποδεχθῶμεν τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄς μὴ νυστάζωμεν λοιπόν, ἵνα μὴ σβεσθῶσιν αἱ λαμπάδες ἡμῶν. Ἴδου ἦλθεν, ἡ νύξ παρήλθε, καὶ ἡ ἡμέρα ἤγγισεν. Φθάσατε υιοι του Φωτός εἰς τὸ Φῶς· ἐξέλθετε μετὰ χαρᾶς εἰς ἀπάντησιν του Κυρίου ἡμῶν· δεῖξατε εἰς αὐτὸν τὰς ἀρετὰς ὑμῶν· προσφέρετε εἰς αὐτὸν τὴν ἀσκησιν καὶ τὴν ἐγκράτειαν ὑμῶν, τὰ δάκρυα καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ὑμῶν.

Μη λοιπὸν ῥαθυμήσητε, μὴ ὀκνήσητε, μὴ νυστάζητε, μηδὲ ὑπνώσητε· οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἄς μὴ βλέπῃ εἰς τὰ ὀπίσω, ἀλλ' ἄς ἔχῃ προσηλωμένον τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς του εἰς

λωμένον τὸ ὄμμα πρὸς τὰ ἄνω. ἵνα γένητε κληρονόμοι του Πατρός, καὶ συκληρονόμοι του μονογενοῦς Υἱοῦ του Θεοῦ. Ἴδου ταῦτα πάντα ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος ἡμῶν, τί λοιπὸν θὰ ἀνταποδώσωμεν εἰς αὐτόν, ἀγαπητοί; Δεῦτε ἄς ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φροντίδα καὶ μέριμναν του αἰῶνος τούτου, καὶ μετὰ μεγάλης σπουδῆς καὶ πολλῆς προθυμίας ἄς δουλεύσωμεν αὐτὸν μόνον. Διότι ἰδοὺ ἤγγισεν ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἀληθῶς, καὶ ἡ παρουσία του ἔφθασεν ἀκριβῶς. Δεῦτε λοιπόν, ἀδελφοί, ἄς ἐτοιμάσωμεν ἑαυτούς, καὶ ἄς ὦμεν ἀγρυπνοὶ, προσμένοντες τὸν Κύριον ἡμῶν τὸν ἀθάνατον Νυμφίον· διότι ἰδοὺ ἔλαμψεν, ἰδοὺ ἀνέτειλεν ἡ κραυγὴ ἐκείνη γίνεται αἰφνιδίως. «Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέλθετε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ» πάντες ὅσοι ἠγαπήσατε αὐτόν, καὶ ἠτοιμάσθητε διὰ νὰ ἴδῃτε αὐτὸν ἐν τῇ δόξῃ του· διότι θὰ χαροποιήσῃ πάντας, ὅσοι ἐπόθησαν αὐτόν εἰς τὸν νυμφικὸν ἐκεῖνον θάλαμον, τὸν φωτεινόν, τὸν λαμπρόν, τὸν ἀνεκκλάητον καὶ αἰώνιον.

Προσέχετε λοιπόν, ἀδελφοί μου, μήπως, ἴδωσαν γίνῃ ἐκείνη ἡ κραυγὴ, εὐρεθῆ τις ἐξ ὑμῶν κρατῶν τὴν λαμπάδα του σκοτεινῆν,

ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ
ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

καὶ μὴ ἔχουσαν ἔλαιον, ἢ ἐνδεδυμένοι ἐνδύματα παλαιὸν καὶ ρυπαρὸν καταδικασθῆ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, καὶ εἰς τὴν τιμωρίαν ἐκείνην τὴν ἀθάνατον καὶ αἰώνιον, ὅπου εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ἄς ὦμεν ἔτοιμοι, ἀδελφοί, διότι δὲν γινώσκουμεν πότε ὁ Κύριος ἡμῶν τῆς δόξης ἔρχεται· διότι ἢ ἡμέρα ἐκείνη ἔρχεται, ὅπως ἔρχεται ὁ κλέπτῃς τὴν νύκτα, καὶ ἢ καταιγίς· καὶ καθὼς ἢ ἀστραπὴ εἶναι ταχυτάτη, τοιουτοτρόπως καὶ ἢ παρουσία τοῦ Κυρίου γίνεται· διότι θὰ σαλπίσῃ καὶ ἢ γῆ ἐκ θεμελίων θὰ σεισθῆ, καὶ οἱ οὐρανοὶ μετὰ τῶν δυνάμεων αὐτῶν θὰ ἐγερθῶσιν. Οἴμοι, οἴμοι, ἀγαπητοί, τίς θὰ λάβῃ τόσον θάρρος κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, ὥστε νὰ μὴ καταδικάσῃ ἑαυτὸν; Συγχωρήσατε τὴν ἀδυναμίαν μου, διότι ἐγὼ νομίζω, ὅτι πᾶσα πνοὴ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην θὰ τρέμῃ· ἢ χάρις ὅμως τοῦ Κυρίου ἐνισχύει καὶ χαροποιεῖ τὰς καρδίας τῶν δικαίων, καὶ ἀρπάζεται ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησίν του. Ὅσοι δὲ εἶναι ὅμοιοι μὲ ἐμὲ ῥαθυμοὶ καὶ ὀκνηροὶ τρέμοντες μένουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄς ἐλαφρύνωμεν ἑαυτοὺς ὀλίγον ἀπὸ τὰ γῆνα, ἀγαπητοί, καὶ εὐκόλως ἀναβαίνομεν εἰς τὸν οὐρανόν. Τί μᾶς ὠφελεῖ ὁ κόσμος, καὶ δεσμεύομεν ἑαυτοὺς διὰ τῶν φροντίδων του; Τί ἄλλο θὰ κερδήσωμεν ἀπὸ τὸν καλλοπισμὸν τῶν ἱματίων, εἰμὴ πῦρ ἄσβεστον; Τί ἄλλο προξενεῖ εἰς ἡμᾶς ἢ ποικιλία τῶν φαγητῶν, εἰμὴ κόλασιν αἰώνιον; Γινώσκετε λοιπὸν ἀκριβῶς, ὅτι ἐὰν δὲν ἀγωνισθῶμεν κατὰ τὸν ὀλίγον τοῦτον καιρὸν, μέλλομεν νὰ μετανοῶμεν ἐκεῖ ἀνωφελῶς εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἄδελφοί μου ποθεινοί, διατί ἀμελοῦμεν, καὶ διατί ῥαθυμοῦμεν; διατί δὲν ἐτοιμαζόμεθα; ἰδοὺ ἢ ἡμέρα Κυρίου ἔφθασεν εἰς ἡμᾶς. Διατί δὲν ἀπορρίπτομεν ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν ἀνωφελῆ φροντίδα, καὶ δὲν ἐλαφρύνομεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τὸ βάρος τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου τούτου; Δὲν γινώσκετε, ὅτι ἢ θύρα εἶναι στενὴ καὶ τεθλιμμένη, καὶ δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ δι' αὐτῆς πολυκτῆμων; Διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς ἀκτῆμονας, καὶ τοὺς ὅσοι ἔθλιψαν ἑαυτοὺς ἐκουσίως εἰς ἄσκησιν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ἠτοιμάσθησαν νὰ ἴδωσι τὸν ἀθάνατον νυμφίον ἐν τῇ δόξῃ του, καὶ νὰ κληρονομήσωσι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διότι ἰδοὺ, ἀγαπητοί, ἢ θύρα φωνάζει ἡμᾶς λέγουσα. Δράμετε καὶ ἔλθετε πρὸς με· ἰδοὺ καὶ ἢ μήτηρ ἡμῶν Ἰερουσαλήμ λέγει πρὸς

ἡμᾶς. Ἔλθετε τέκνα μου ποθεινά, ἔλθετε πρὸς με· ἄς αὐξηθῆ ὁ ἀριθμὸς ὑμῶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ νυμφῶνι τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἄς μεγαλυθῶσιν οἱ χοροὶ ὑμῶν μετὰ τῶν ἀγίων ἀγγέλων ἐν τῷ φωτί. Ἄς ἴδω ὑμᾶς μετὰ δόξης καὶ εὐπρεπείας, καὶ μετὰ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως· ποθήσατέ με, τέκνα μου, καθὼς ἐγὼ ποθῶ ὑμᾶς· μὴ ἀποκτήσητε τίποτε ἐπὶ τῆς γῆς· μηδὲ μεριμνήσετε. Διότι ἰδοὺ ὁ Νυμφίος εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐξέλθῃ ἐν νεφέλαις τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δόξης τοῦ εὐλογημένου αὐτοῦ Πατρός, καὶ κατ' ὄνομα νὰ καλέσῃ ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, καὶ νὰ τοποθετήσῃ αὐτὴν εἰς τὸ τάγμα τῶν ἀγίων ἐκείνων, οἵτινες διατρίβουσιν εἰς τὸ ἀνεκλάλητον ἐκεῖνο φῶς, εἰς τὴν ἀγνήν, καὶ ἀθάνατον, καὶ αἰώνιον ζωὴν.

Ἄς προσπαθήσωμεν λοιπὸν, ἀδελφοί μου, εἰς τὸν σύντομον τοῦτον καιρὸν· ἄς μὴ ἀμελήσωμεν ἐνταῦθα, ἀγαπητοί μου, διὰ νὰ μὴ μεταμεληθῶμεν εἰς ἀτελευτήτους αἰῶνας, ὅπου δὲν θέλουσιν ὠφελῆσαι δάκρυα καὶ στεναγμοί, ὅπου δὲν εἶναι μετάνοια. Λοιπὸν ἐν τῇ μετanoίᾳ ὑμῶν, ἀγαπητοί μου, ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι χαίρουσιν· ἐν δὲ τῇ ῥαθυμίᾳ ὑμῶν ὁ Ἐχθρὸς χαίρει. Σπεύσατε, τέκνα μου ποθεινά, σπεύσατε, ἵνα ἐγὼ εὐφρανθῶ εἰς ὑμᾶς, καὶ ὑμεῖς εἰς ἐμὲ εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Προσπίπτω εἰς σέ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, χάρισον εἰς ἐμὲ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντάς σε, διὰ νὰ σὲ ἴδω μετὰ δόξης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ κληρονομήσω αὐτὴν μετὰ τῶν ποθούντων σε, Κύριέ μου Δέσποτα.

Ἄγαπητοί μου, ἐὰν ἀμελήσωμεν ἐν τῷ βραχείῳ τούτῳ καιρῷ, δὲν θὰ ἔχωμεν ἀπολογίαν κατὰ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἡμέραν· διότι δὲν θέλομεν εὐρεῖ πρόφασιν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν· διότι ἀφοῦ ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν κατέβῃ ἐπὶ τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς, πᾶσα πρόφασις ἡμῶν ἐκλείπει. Ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς τὴν αἰώνιον ζωὴν διὰ τῆς ἐλεύσεώς του. Ἦμεθα ἐχθροί, καὶ ἐφιλιώθη μεθ' ἡμῶν· ἤμεθα γῆινοὶ, καὶ ἐγείναμεν ἐπουράνιοι· θνητοί, καὶ ὠνομάσθημεν ἀθάνατοι· υἱοὶ σκότους, καὶ ἐγείναμεν υἱοὶ φωτός· αἰχμάλωτοι, καὶ ἠλευθερώθημεν· δοῦλοι ἀμαρτίας, καὶ ἀπηλλάγημεν· πτωχοί, καὶ ἐπλουτίσθημεν, ἀπολωλότες καὶ εὐρέθημεν· ἄδικοι, καὶ ἐδικαιώθημεν· οὐχὶ ἠλεημένοι, καὶ ἐλεήθημεν· ἐσκορπισμένοι, καὶ συνήχθημεν· γῆ καὶ σποδός, καὶ υἱοὶ Θεοῦ ἐγείναμεν· γυμνοί, καὶ

ἔσκεπάσθημεν· ἐγείναμεν καὶ κληρονόμοι τοῦ Θεοῦ, καὶ συγκληρονόμοι τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ.

Ἴδου ταῦτα πάντα ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος ἡμῶν· τί λοιπὸν θὰ ἀνταποδώσωμεν ἡμεῖς εἰς αὐτόν, ἀγαπητοί μου; Δεῦτε ἄς ἀπορρήψωμεν ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φροντίδα καὶ μέριμναν τοῦ ματαίου αἰῶνος τούτου, καὶ μετὰ σπουδῆς μεγάλης καὶ προθυμίας πολλῆς ἄς δουλεύσωμεν αὐτὸν καὶ μόνον. Διότι ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἤγγισεν ἀληθῶς, καὶ ἡ παρουσία αὐτοῦ ἔφθασεν εἰς ἡμᾶς ἀκριβῶς. Ἔλθετε λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἄς ἐτοιμασθῶμεν, καὶ ἄς ἀγρυπνήσωμεν, προσμένοντες τὸν Κύριον ἡμῶν, καὶ ἀθάνατον Νυμφίον. Διότι ἰδοὺ ἔλαμψεν, ἰδοὺ ἀνέτειλεν, ἰδοὺ ἦλθεν, ἡ νύξ ἐπροχώρησε, καὶ ἡ ἡμέρα ἐπλησίασεν· υἱοὶ τοῦ φωτός, φθάσατε εἰς τὸ φῶς· ἐξέλθετε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ μετὰ χαρᾶς. Δείξατε εἰς αὐτὸν τὰς ἀρετὰς ἡμῶν· προσενέγκατε εἰς αὐτὸν τὴν ἄσκησιν καὶ τὴν ἐγκράτειαν ὑμῶν, τὰς ἀγρυπνίας καὶ τὸν κόπον ὑμῶν, τὰ δάκρυα καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ὑμῶν. Μὴ λοιπὸν ῥαθυμήσητε, μηδὲ νυστάζητε, μηδὲ ὑπνώσητε. Μηδεὶς ἐξ ὑμῶν ἄς βλέπη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀλλὰ τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς ὑμῶν ἄς βλέπει ἄνω, εἰς τὸ κάλλος ἐκεῖνο τὸ ἐπουράνιον. Ἄνω ἔχε τὸ ὄμμα εἰς τὴν χαρὰν ἐκείνην τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν χορταίνει ἡ ψυχὴ ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τὴν θεωρίαν τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ τῆς λαμπρότητος καὶ εὐμορφίας ἐκείνης. Ὁ πεινῶν ἄς ὑπομείνη· διότι ἰδοὺ ἡ τράπεζα τῆς βασιλείας προσμένει αὐτόν. Ὁ διψῶν ἄς καρτερήσῃ· διότι ἰδοὺ ἡ τρυφή τοῦ παραδείσου ἤτοιμάσθη δι' αὐτόν. Ὁ ἀγρυπνῶν, καὶ ψάλλον, καὶ προσευχόμενος, καὶ κλαίων, ἄς ἐνδυναμωθῇ· διότι ἡ χαρὰ τοῦ νυμφῶνος τοῦ Κυρίου αὐτοῦ θέλει καλέσει αὐτόν.

Ταῦτα πάντα λοιπὸν γινώσκοντες, ἄς μὴ ἀποκτήσωμεν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί· ἕκαστος ἐξ ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μέλλει νὰ δείξῃ ποῖαν ἀρετὴν ἀπέκτησεν ἐνταῦθα, ἢ ποῖους πόνους ὑπέμεινεν, ἢ ποῖαν ἄσκησιν, ἢ ποῖαν ἐγκράτειαν ἐπέδειξεν. Ἄρα ἀδελφοί μου, ὅταν δεικνύωσιν οἱ μάρτυρες τὰ τραύματα τῶν αἰκισμῶν καὶ βασάνων, καὶ οἱ γενναῖοι ἀσκηταὶ τὴν ἄσκησιν καὶ τὴν ἐγκράτειαν αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν θλίψιν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀκτημοσύνην αὐτῶν, ἄρα οἱ ῥαθυμοί, καὶ

ὀκνηροί, εἰς τί θέλουσι καυχηθῆ; εἰς τὴν χαυνότητα αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ῥαθυμίαν αὐτῶν καὶ ἀπώλειαν αὐτῶν; Οὐαὶ εἰς αὐτούς; ὅτι ἠμέλησαν κακῶς· οὐαὶ εἰς αὐτούς, ὅτι ἐῤῥαθύμησαν. Ἔλθετε, φίλοι, ἄς προσπέσωμεν εἰς αὐτόν, ἄς πενθήσωμεν καὶ ἄς κλαύσωμεν ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ θάρρους, διὰ τὴν φωτίση τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κατανοήσατε τὰς μεθοδείας τοῦ Ἐχθροῦ ἡμῶν, καὶ Ἐναντίου, καὶ Μισοκάλου, διότι βάλλει ἔμπροσθεν ἡμῶν ὀλισθήματα, καὶ σκάνδαλα, καὶ βλάβην ἐκ τῆς πολυκτημοσύνης, περισπασμὸν εἰς τὰ κοσμικὰ πράγματα καὶ ἡδονὴν σαρκικὴν, ἔτι δὲ καὶ πολυχρονίαν ἐλπίδα διὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν, δειλίαν εἰς τὴν ἄσκησιν, καὶ ὀκνηρίαν εἰς τὰς προσευχὰς, ὑπνον εἰς τὴν ψαλμωδίαν, ἀνάπαυσιν σωματικὴν. Ὅσον ἐκεῖνος σπουδάξει, τοσοῦτον ἡμεῖς ἀμελοῦμεν καὶ ῥαθυμοῦμεν. Ὅσον ἐκεῖνος ἐνεδρεύει, τοσοῦτον ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν, γινώσκοντες, ὅτι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐκολοβώθησαν, καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε, καὶ ὁ Κύριος τῆς δόξης ἔρχεται μετ' εὐπρεπείας τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ, καὶ μετὰ φοβερῶν δυνάμεων τῆς βασιλείας αὐτοῦ, διὰ ν' ἀποδώσῃ εἰς ἕκαστον κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ.

Φοβοῦμαι, ἀδελφοί μου, μήπως εἰς ἡμᾶς ἔκπληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ λέγων. «Θὰ ἔλθωσιν ἐξ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ μεσημβρίας, καὶ θέλουσι καθῆσει μετὰ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ἡμεῖς δὲ θέλετε ἐκβληθῆ ἔξω». Παρακαλῶ σε τὸ φῶς τῆς ἀληθείας Χριστέ, γέννημα τοῦ εὐλογημένου Πατρός, χαρακτήρ καὶ ἀπαύγασμα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, ὁ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ, ἀκατάληπτε Υἱέ, καὶ ἀνεξιχνίαστε Χριστέ, καὶ ἀνεξερεύνητε Θεέ, καύχημα καὶ χαρὰ εἰς τοὺς ἀγαπῶντάς σε. Ζωὴ μου, Χριστέ, σῶσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ. Ὁ κοπιῶν ἐργάτης προσδοκᾷ νὰ λάβῃ τοὺς μισθοὺς αὐτοῦ· οἴμοι ὅτι κοπιᾶζει ἡ γλῶσσά μου εἰς δοξολογίαν, ἀλλ' ὅπως ἔπραξα μὴ μοῦ ἀνταποδώσῃς κατὰ τὰ ἔργα μου· ἀλλὰ σῶσόν με διὰ τὴν χάριν σου, καὶ οἰκτείρησόν με διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· ὅτι σὺ εὐλογημένος καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

1000
1111
1212

8